

Jap Sevdiren Kadın 40

– KOCAMANOĞLU · 04 Ağustos 2015

Babama Japonya'yı Sevdiren Kadın-40

...

Dr. Safa taksicinin ücretini ödeyerek, Yumi'nin inmesine yardım etti. Kapıya geldiklerinde Hitomi Hanım kapıyı açtı. Yumi ile Safa sırlıklam ıslanmışlardı. Yumi'nin Safa'nın koluna yaslanmasına bir anlam vermeye çalışıyordu.

"Bu kadar kısa bir zamanda bu kadar yakınlaşma olabilir miydi?" Merak ve endişe içindeyken gözleri Yumi'nin ayaklarına kaydı. Merakla "Bir şey mi oldu?" diye sordu.

Yumi "Koşarken ayağım burkuldu," dedi. Üstüne üstlük bir de yağmura yakalandık. Hitomi Hanım Yumi'nin koluna girerek, onu içeriye taşıdı. Safa "Eğer buz torbanız varsa, ayağına buz torbası koymak gerekir," dedi.

Hitomi Hanım "Bulabilirsem olacaktı aslında..." dedi ve buz torbası için muhtemel bulabileceği yerlere baktı. "Buldum" dedi. Safa Yumi'ye "Biraz buz iyi gelecek, sizi rahatlatacaktır. Eğer acınız fazlaysa ağrı kesici de alabilirsiniz," dedi.

Hitomi Hanım Safa'ya dönerek "Yavrum, ter sizi hasta edebilir. Duşunuzu alın, öyle oturun. Duş hazır..." Safa Hitomi Hanımın sözleri üzerine, duşa geçerek, duşunu aldı ve üzerini değiştirerek içeriye geldi.

"Yumi Hanım siz de duşunuzu alın ondan sonra dinlenirsiniz" dedi.

Hitomi Hanım kızına yardım ederek onu duşa kadar taşıdı. "Bir yardıma ihtiyacın olursa seslen" dedi. Yumi duşa geçince, Hitomi Hanım da sofrayı açarak, kahvaltılıkları taşımaya başladı.

Safa "Taşımanıza yardım edeyim" diyerek peşinden mutfığa girdi. "Siz yorulduunuz. Ne gerek vardı yavrum..." dedi ise de, Safa bir el çabukluğu içinde sofranın dizilmesine yardım etti.

Yumi duşunu almış, saçlarını kurulamış ve başına da havlu sarılı olarak, bir ayağını uzatarak sofraya oturmuştu. Kahvaltıdaki çay yorgunluklarını almış gibiydi. Safa "Yumi'nin ayağını varsa zeytinyağıyla iyice ovunuz. Böylelikle daha çabuk ayağa kalkmasını sağlamış olursunuz," dediğinde,

Hitomi Hanım az bir zeytinyağı getirerek kızının ayaklarını ovması için Dr. Safa'ya ricada bulundu. "Siz doktorsunuz hangi kas ve damarlar üzerine masaj yapılacağını benden daha iyi bilirsiniz," diyerek, çay tabağında getirdiği zeytinyağını Safa'nın önüne bıraktı.

Bu teklifi Yumi'de yapmak istemiş ama annesinin yanında çekindiği için sessiz kalmayı tercih etmişti. Herhangi bir şişlik ve morluk oluşmamıştı. Safa eline sürdüğü zeytinyağını Yumi'nin ayak tarakları üzerinde bastırarak yedirmeye çalışıyordu. Arada bir Safa'nın parmakları acıyan bölgenin üzerine geldiğinde, Yumi'nin yüzündeki ifadeler değişiyor, ses çıkarmamak için ise dudaklarını ısırıyordu.

Yanı başlarında oturan Hitomi Hanım kızıyla ilgilenen konuğuna bakıyor, farklı hayallere dalıyordu. İçinden "Ben tertemiz gencin babası ile evlenemedim ama kızımın evlenmesini ne engelleyebilir?" diye düşünüyordu kendi kendine... Onların birbirine ne kadar benzediklerine bakıyor, onların birbirine uyumlu bir çift olup olamayacağını kafasında tartmaya çalışıyordu. Bu tartma için de, bir türlü net bir karara varamıyordu.

Yumi ise ilk defa bu kadar yakın olduğu bir erkeğe, içinde bir ilgi ve alaka uyanıyordu. Daha önce okulda arkadaşlık kurduğu, hatta ilgilendiği gençler olmuş ise de, araya hep mesafe koymasını bilmişti. Aile ve toplum baskısı onu hep birkaç adım geride yaşamasına sebep olmuştu.

Safa "Şimdi nasıl?" diye sorduğunda, Yumi yüzünde doğal ve şükran ifadesi içinde "Teşekkür ederim daha iyiyim," dedi. Safa kalktı ve lavaboda ellerini yıkayarak, havlu peçete ile kurularak geri döndü.

Hitomi Hanımın gözleri Genç Adam üzerinde dolandı. "Ellerine sağlık yavrum, Yumi biraz dinlenince bir şeyciği kalmaz... Durduk yerde seni de yorduk," dedi.

Safa "Yumi Hanım her şeye layık bir kızdır. Çok daha fazlasını hak ediyor. Ani bir talihsizlik ona bu kadar acı verdi," deyişini bir iltifat ve övgü olarak algıladılar. Anlaşılan Genç Adam da Yumi'yi güzel buluyordu. Hitomi Hanım ve Yumi ümitvar olmak için bir ışık gibi gördüler. Hitomi Hanımın yüzüne tebessüm yayılırken, Yumi'nin ise gözleri parladı.

Hitomi Hanım Safa'ya yönelerek; "Kyoto'nun bir zamanlar 'huzur kenti' olarak adlandırıldığını biliyor muydun?" diye sordu.

Safa "Hayır ilk defa duyuyorum ama Kyoto bunu fazlasıyla hak ettiğine inanıyorum. Tokyo'nun baş döndüren kalabalığı ve hızı karşısında, Kyoto huzurlu kent olmayı hak ettiğine, fazlasıyla inanıyorum," dedi.

Hitomi Hanım kalktı, çok gecikmeden geri döndü. Elinde; üstünde çiçek desenleri olan bir metal kutu vardı. Açtı en üste güzelce katlanmış kırka altmış ebadında bir Türk bayrağı duruyordu. Onu iki kenarından tutarak açtı. Ay yıldızlı bayrak ortaya serilivermişti.

Hitomi Hanım "Babanızın bana gönderdiklerinden biri bu Türk bayrağıydı. Ben de ona bir Japon bayrağı

göndermiştim,” dedi ve tepki ve davranışlarını ölçmek üzere gözlerini Safa'nın üzerinde gezdirdi.

Safa “Hala geldiği günkü tazeliği içinde bayrağı saklıyorsunuz,” sözüne Hitomi Hanım “o, babanızın bir kutsal emaneti olarak saklıyorum. Siz de bilirsiniz ki, bayrak; taşıdığı soyut anlamalar itibarıyla bütün devletler için kutsaldır. Bayrak bir milletin onurudur. Özgürlüğün, huzur ve barışın simgesidir,” dedi.

Safa “Sizin gönderdiğiniz Japon bayrağını da babam çerçeveletmiş kendi odasında Türk bayrağı ile yan yana asmıştı. Güneş, Ay ve yıldız yan yanaydı... Demek ki o Japon bayrağını siz gönderdiniz, Şimdi daha iyi anlıyorum...”

Hitomi Hanım “Evet ben gönderdim,” demiş ve kutudan bir miktar madeni ve kâğıt Türk parası çıkarmıştı. Diğer yanda bir adette Türk posta pullarından oluşan bir pul koleksiyonu vardı. En altta ise yer yer yaprakları sararmış birkaç Türkçe gazete duruyordu... Safa otuz yıl öncesine ait olan gazete, para ve pullara baktı.

...

Devamı var

...

Ant-150515